

Rekkelijken en preciezen

Goed, wij gingen dus op vakantie. Niet zoals gepland naar Polen. In maart al reserveerden we campings in Nederland. Wat een prachtig land is dat! We fietsten in de Achterhoek, we fluisterbooten door Nationaal Park De Weerribben. Er was zelfs een piepklein dorpje naar dit mooie land genoemd. Je was er doorheen voor je het wist. Maar dat gold eigenlijk voor de hele vakantie. Het was heerlijk en zorgeloos.

Toen het werk weer begon, was meer dan ooit duidelijk: wat Corona betreft heb je rekkelijken en preciezen. Ook in de kerk. Natuurlijk in de kerk! Ze ontleen hun naam immers aan een heftige strijd in de 17^e eeuw. Remonstranten en Contraremonstranten stonden tegenover elkaar over predestinatie en vrije wil.

De preciezen in de kerk tijdens Corona zijn het liefst nog iets voorzichtiger dan voorgeschreven. Het virus is immers levensgevaarlijk. Zingen zeker niet. Kerkdiensten eigenlijk liever sowieso nog niet, misschien in 2021. Vergaderen uitgesloten, en pastoraat per telefoon. De cijfers lopen weer op, uiterste voorzichtigheid is dus geboden! Ik heb er alle begrip voor.

De rekkelijken zijn wat moediger. Zeker, ze houden zich aan de regels. Maar het verlangen naar de kerk is groot. Diensten: graag! Zingen? Zeker, als de kerkruimte het toelaat. Koffie in de kerktuin, en vergaderen op twee meter afstand. Ja, de cijfers lopen op. Maar we weten inmiddels ook meer van het virus, en sterftepercentages dalen aanzienlijk. Dus we zijn voorzichtig, maar niet te bang. Ik heb er alle begrip voor.

In elke gemeente en iedere kerkenraad zitten rekkelijken en preciezen. Er zit zelfs iets rekkelijks en iets preciezig in mijzelf. Maar er zit ook nog iets anders in mij: zorg over de kerk. Als de lockdown van de kerk *te* lang aanhoudt, ontstaat er dan niet onherstelbare schade? Corona als krimpversneller. Hoe langer wij de kerk (deels) gesloten houden, hoe moeilijker mensen de weg terug zullen vinden.

De opgave waarvoor wij staan is er samen uitkomen, met rekkelijken en preciezen. Zeker nu het langer gaat duren. Niet onvoorzichtig, natuurlijk niet. En binnen de regels, vanzelfsprekend. Maar ook met oog voor een kerk die mensen nodig heeft. Want de kerk hou je niet draaiende met alleen maar een Ipad op schoot. We zoeken dus samen naar mogelijkheden om weer in beweging te komen. Binnen de grenzen, maar zonder mensen is er geen kerk.

Als we het zo met elkaar doen, dan past er maar één woord. En dat is ook een piepklein dorpje.

Mocht daaraan behoefte bestaan, dan kunt u zonder toestemming de column overnemen in kerkblad of op website.